

ERVARINGEN MET DE AMOUR RATTENSLANG, ELAPHE
SCHRENKII SCHRENKII.

Door: G. Peels, Bergen op Zoomstraat 141, 5652 KC
Eindhoven
en L. Brand, Teldersweg 151, 3052 TD Rotterdam

Inhoud: Inleiding - In de natuur - De slangen -
Het terrarium - Eieren - Het uitbroeden en
uitkomen - Opfok van de jonge slangen -
Conclusie - Summary - Literatuur.
Foto's: C.A.P. van Riel.

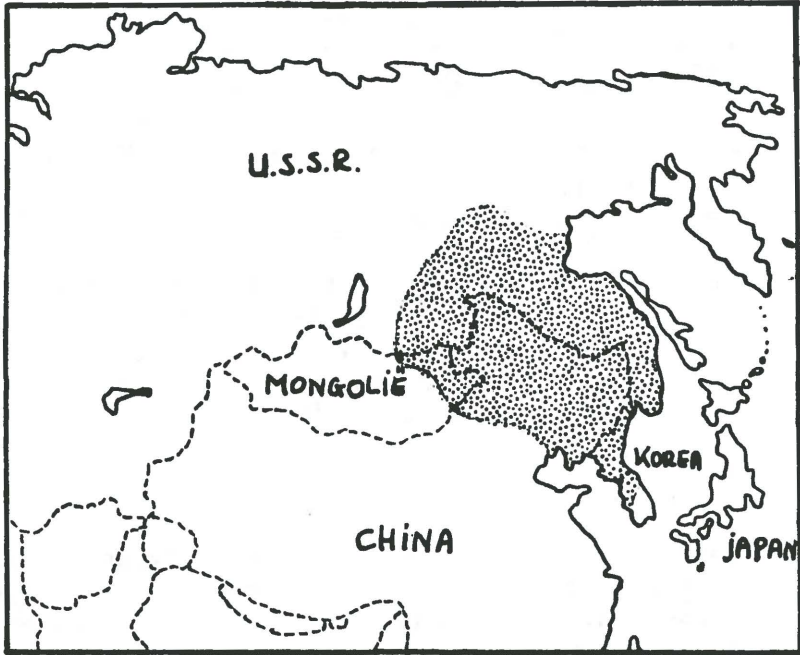
INLEIDING

Regelmatig worden er door de handel amour rattenslangen aangeboden. Toch zijn er maar weinig liefhebbers, die echt succes met deze dieren hebben. In dit artikel wordt beschreven hoe Gerrit Peels zijn dieren verzorgde en er mee kweekte, terwijl Leo Brand de rest van het artikel verzorgde. De auteurs hopen dat dit artikel een bijdrage mag zijn tot meer kennis van en meer liefde voor deze toch werkelijk prachtige slangen.

IN DE NATUUR

Elaphe schrenkii schrenkii komt voor in het stroomgebied van de 4400 km lange Amour, die voor het grootste deel de oostelijke grens vormt tussen China en de Sovjet Unie: van het grote Sing-An Gebergte in oost Mongolië tot in Zuid Korea en noordelijk tot in het zuidoosten van de Sovjet Unie (zie kaart 1).

Deze slangen leven in bossen en gebergten tot op 3000 m hoogte en laten zich vaak zien op open plekken in het bos en in de nabijheid van dorpen. Ze houden zich voornamelijk op in bomen en strui-

Kaart 1. Verspreidingsgebied van *Elaphe schrenkii schrenkii*.

ken. Als schuilplaatsen gebruiken ze graag holle boomstammen, houtstapels, bladerhopen en stro. Ze leven in hoofdzaak van kleine knaagdieren, maar ook vogels en hun eieren worden gegeten. Pasgeboren slangetjes leven in hoofdzaak van wormen, doch ook vogelnestjes worden door deze diertjes geplunderd.

Amour rattenslangen kunnen een lengte bereiken tot 170 cm. Over het midden van hun lichaam hebben ze 23, soms 25 schubbenrijen. De mannetjes hebben 200-216 buikschubben, de vrouwtjes 214-228.

Ze zijn zwart tot zwartbruin van kleur, waarbij de onderkant varieert van oranjegeel tot grauwegeel. Dwars over het lichaam hebben ze geelwitte banden, die niet gelijkmatig verdeeld zijn en soms opzij

in twee strepen uitlopen. De bovenkant van de kop is zwart, de onderkant is vaak geel tot vaalwit.

DE SLANGEN

Zelf heb ik (Gerrit Peels) twee mooie slangen kunnen overnemen van een bevriend terrariaan. Het zijn twee gave en gezonde dieren. Het mannetje heeft een bijna oranje onderkant. Het vrouwtje daarentegen heeft een veel lichtere, bijna witte onderkant. Beide exemplaren zijn ongeveer 170 cm lang. Ze vervellen regelmatig, waarbij het vel er in zijn geheel af komt.

Ze worden alleen gevoederd met muizen. Eénmaal per week bied ik per slang vijf muizen aan, die gretig allemaal opgegeten worden. Na vijf à zes weken konstant goed gegeten te hebben vasten ze ineens gedurende een periode van een maand of langer.

HET TERRARIUM

Het terrarium, waarin de slangen zijn ondergebracht, is geheel van vezelplaat gemaakt, dat met een soort granol bewerkt is. Het geheel is 100 cm hoog, 75 cm breed en 60 cm diep. Hierin is een klimtak, afkomstig uit een oude beukenhaag, aangebracht.

In het terrarium staat een grote waterbak en het geheel wordt verlicht en verwarmd met een gloeilamp van 60 Watt. De ruimte waarin het terrarium staat wordt konstant op 22⁰C gehouden. In het midden van het terrarium is het overdag 27⁰C, en 's nachts 22⁰C.

EIEREN

Regelmatig liggen de slangen tegenover elkaar en knikken dan met korte kopknikjes naar elkaar.

Hieraan doet het lichaam soms ook mee. Of dit duidde op een naderende paring of op een bepaalde agressie wist ik niet; ik heb zelf nooit een paring waargenomen.

Geheel tot mijn verbazing vond ik op 8 april 1979 één ei in het terrarium. Omdat ik verwachtte dat er nog wel meer eieren zouden komen heb ik een glazen bak met sphagnum in het terrarium geplaatst. Op 13 april waren er inderdaad nog 13 eieren gelegd.

HET UITBROEDEN EN UITKOMEN

Ik heb toen een glazen bak genomen en deze gevuld met 10 cm water. Hierin heb ik het bakje met het sphagnum, waarop de eieren zich bevonden, geplaatst. Het geheel werd afgedekt met een glazen plaat en op een temperatuur van 27°C gehouden. Op 22 mei waren er 8 eieren open en kon je ook de kopjes van de jonge slangetjes zien. Op 23 mei zijn er 3 jongen uit het ei gekropen en op 24 mei nog 5. De 6 andere eieren bleken onbevruucht te zijn.

OPFOK VAN DE JONGE SLANGEN

Op 31 mei waren alle slangetjes verveld. Op 3 juni hadden 2 slangetjes zelfstandig een muisje gegeten, de anderen moest ik dwangvoederen. Dit moest ik wel een tijdje volhouden: het laatste diertje deed er uiteindelijk een half jaar over om zelfstandig te worden.

Alle 8 jongen zijn blijven leven en overgegaan naar bevriende terrarianen.

CONCLUSIE

Het houden van *Elaphe schrenkii schrenkii* zal voor menig liefhebber een grote voldoening kunnen zijn.

Afb. 1. *Elaphe schrencki*

Afb. 2. Nakweek van *Elaphe schrencki*

Het zijn slangen die gemakkelijk te houden zijn, mits men een paar dingen goed in het oog houdt. De meeste slangen van deze soort zullen vrijwel direkt goed en zelfstandig eten als ze bij hun nieuwe baas komen, doch het komt voor dat men ze de eerste maand(en) moet dwangvoederen, ook volwassen exemplaren.

Het zijn slangen die over het algemeen een ruim terrarium verlangen, daar zij erg beweeglijk zijn. Ook van klimtakken wordt veel gebruik gemaakt. Er moet in ieder geval een schuilmogelijkheid zijn waar zij zich aan het zicht kunnen onttrekken.

Het heftige knikken (of schokken met het hele lichaam) naar elkaar is een typisch gedrag van deze dieren, doch dit geldt ook voor andere slangen van het genus *Elaphe*. Het is een gedrag dat vrijwel altijd aan een paring vooraf gaat, meestal binnen twee uur.

Jonge slangetjes kan men het gemakkelijkst aan het eten krijgen met regenwormen. Eten zij eenmaal zelfstandig, dan zullen zij in het algemeen ook nestmuisjes aanvaarden.

SUMMARY

Terrarium experiences with the Amour ratsnake, *Elaphe schrenkii schrenkii*.

The senior author has successfully been breeding this snake for some years.

A copulation was not observed. From 8 to 13 April 1979 the female for the first time produced a clutch, containing 14 eggs. The incubation lasted 40-41 days at 27°C. 8 Eggs hatched, the other 6 proved to be infertile.

6 Young had to be force-fed on newborn mice for the first two to six month. After that time they started eating newborn mice themselves.

LITERATUUR

Klingelhöffer, W., 1959. Terrarienkunde, Band IV:
Schlangen, Schildkröten, Panzerechsen.
Alfred Kernen Verlag, Stuttgart.

Trutnau, Ludwig, 1979. Schlangen im Terrarium,
Band I: Ungiftige Schlangen. Verlag Eugen
Ulmer, Stuttgart.